

1906-06-03

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9005>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολάς τῆ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΙ ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἐφέσεως τῶν ἐναγόντων Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθέου καὶ λοιπῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Σχολειῶν Λευκωσίας δυνάμεθα καὶ εὐρίσκωμεν νὰ ἐκθέσωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν περιοριζόμενοι ἰδίᾳ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτῆς μέρος, ὅπερ κεν κτηται τὸ μείζον διαφέρει πρὸς τὴν Ἑλληνικῆν Ὀρθόδοξον Κοινὴν τῆς γῆσου.

Ἄκρω εὐλαβῆ γλάσαν μετέρχεται ὁ ἐντιμος βρεττανὸς Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἀναφερόμενος εἰς τὴν γεγραμμένην Ἐκκλησιαστικὴν Κύπρου, χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς θρησκευτικῆς εὐλαβείας τῶν Ἀγγλοσaxωνῶν. Παρὰ τὴν εὐλαβίαν ὅμως ταύτην ἐπηρεάζεται, ὡς εἶδος, ἡ γνώμη του περὶ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῶν Θεσμιῶν καθόλου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. Πρόεδρος ὑπέμνησε τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῶν Φράγκων καὶ τῶν Ἑνετῶν ἐν Κύπρῳ καθ' οὓς ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπέστη διωγμοὺς ὁμοίους πρὸς τοὺς τοῦ Νέρωνος καὶ τῶν ἄλλων χριστιανομαχίων ρωμαίων αὐτοκρατόρων, δὲν ἀνεβόλησεν ὅμως καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν γεγονός καθ' ὃ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐκνήρθη ὡς ἀπεσχισμένη τοῦ σώματος τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς, διότι ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν βίαν τοῦ φραγκικοῦ σιδήρου καὶ τοῦ πυρὸς ἐνέδωκεν εἰς τινὰς διοικητικὰς μᾶλλον ἢ δογματικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ παπικοῦ λεγάτου. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὁ φερὸς Ἐκκλησιαστικὸς ἐκθέσει καὶ ἀπερσελεύτως ἐμμένει εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ θέματα αὐτῆς, καὶ ἐμπνεομένη ἀπὸ τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου «καὶ πύλα κἀθου οὐ κατισχύσουσιν» ἀπέκρουσε πάντοτε καὶ ἀπεδοκίμασε πᾶσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην παρεκκλίσει ἀπὸ τῆς κεκαρφημένης ὁδοῦ, ἣν ἔπειμον οὐχὶ ἰδιοτροπία προσώπου τινὸς ἀλλ' ἡ περὶ αὐτῆς καὶ ἡ ἀγιότης τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας συγκροτούντων τὰς οἰκουμέν. Συνόδους, αἵτινες ὑπὸ τὴν ἐδήξιαν καὶ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἁγ. Πνεύματος φωδόμενον τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ περιεργάζοντο τὸν θεῖον νόμον αὐτοῦ ἵνα μὴ πέσῃ ἐν ἑωτῇ, ἢ μεία κεραιαί.

Ἄκωπος καὶ ἀτεγκτος ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πρὸς πᾶσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην δογματικὴν μεταβολὴν περὶ πλείστου ποιεῖται καὶ τὴν κανονικὴν καὶ εὐρύθμιον διοικήσιν αὐτῆς ἦν ὤρισε καὶ ἐκάνονισεν ἐν Οἰκουμηνικαῖς καὶ ἐν Τοπικαῖς Συνόδοις, εἰ δὲ ποτε ἢ βία τῶν και-

ρῶν ὑπὲρβύσει τινος παρεκκλίσει ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τυπικῷ, μολὶς ἢ βία ἐκείνη ἐξέλιπεν ἐπιβλήθη ἀέσις καὶ τυχρὴ ἢ ἐπ' ἀνοδοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον καθεστῶς.

Τὸ κρῖος τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Θεσμιῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ δογματικῷ καὶ τῷ διοικητικῷ αὐτῶν κύλῳ τοσαύτην κεν κτηται δυνάμιν καὶ αὐθεντίαν ὥστε ἐπεβλήθησαν οὗτοι καὶ ἐν τῷ πνευματικῷ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ὑπεκῶν χριστιανῶν καὶ ὁ πορθητὴς Μωάμεθ Β' καὶ τάντες σχεδὸν οἱ διάδοχοι αὐτοῦ δι' ἀλλεπαλλήλων φρικανῶν καὶ βερκτιῶν ἀνεγνώρισαν καὶ καθιέρωσαν τὸ κρῖος αὐτῶν καίτοι δημιουργοῦντες οὕτω κράτος ἐγκράτει ἐν τῇ Τουρκ. Ἐπικρατείᾳ. Ὅτε μετὰ τῆς Κριμαϊκῆς πόλεμον ἐγεννήθη ἐν Τουρκίᾳ ὁρμὴ καὶ πόθος πρὸς φιλελευθέρους πολιτικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἡ Τουρκικὴ Ἐπικράτεια ἀνεκρηυχθη μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκουμένης, ἠδύνατο νὰ θεωρηθῶσι περιττὰ ἢ καὶ ἐπιβλαβεῖς αἱ ἐκκλησιαστικαὶ προνομίαι ὑπὸ τὸ ἐπαγγελόμενον κράτος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαίου ἐν Τουρκίᾳ. Ἐντούτοις αἱ προνομίαι αὗται ἔτυγον εἴπερ ποτε ἐπιστήμου καὶ ἰσχυροῦς κύρους διὰ τῆς ἐν Παρισίῳ Συνθήκης καὶ μίχρον ἐπειτα διὰ τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν οὓς συνέταξε τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ Θεσμιῶν, αἵτινες σήμερον ἀποτελοῦσιν οἰονεὶ νόμον θεμελιώδη τῆς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κεκυρωμένον καὶ τισυνοῦνται ἀδιακρίτικῶς ἐν ταῖς σχέσεσιν Ἐκκλησίας καὶ πολιτείας ἐν Τουρκίᾳ. Τοὺς Κανονισμοὺς τούτους καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς προνομίαις ἐπεθεωραῖσεν ἐκ νέου τὸ ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον μετὰ τὸν τελευταῖον Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, στερρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως ἐμμένουσα εἰς τὰς ἀποστολικὰς πράξεις καὶ παραδόσεις, ἐν Συνόδοις καὶ μόνον ἐν Συνόδοις θετέλει τὸς διέποντας αὐτῆς κανόνας καὶ θέματα. Ἀρῆς ἀπέβησαν ἀδύνατοι πρὸς Οἰκουμηνικὰ Συνόδα, τὰ ὑπὸ τῶν ἐπιτῶν Ἀγ. Οἰκουμηνικῶν Συνόδων δεδομένα καὶ θετισσάμενα ἀποτελοῦσι θεμελιώδη καὶ ἀπαράβατον γάρ τὴν δογματικὴν καὶ διοικητικὴν καὶ πᾶσα τοπικὴ Σύνοδος συγκροτεῖται καὶ ἐργάζεται καὶ ἀποκρίνεται διοικήσιν στοιχουσα πᾶσιν ἀπαρεγκλίτως καὶ εὐλαβῶς.

Ἡ συγκροτήσις ἀπὸ Συνόδου ἐκκλησιαστικῆς ἀποτελεῖ σπουδαιοτάτον καὶ αὐσιοδέστατον κανονικὸν θέμα ὑποκείμενον τελειῶς εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ πρὸς αὐτοὺς αείποτε ρυθμιζόμενον. Ἐννοοῦμεν καὶ δικαιολογούμεν τοὺς διαταγμοὺς τοῦ εὐπαιδίστου βρεττανικοῦ Δικαστοῦ καὶ τοὺς ῥόλους αὐτοῦ ὅπως μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὰς ἐπιβλάσεις καὶ ὑψηλὰς χωρὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, διότι φάνονται ὀρθῶς εἰς

αὐτὸν χωρὶς ξέναι καὶ ἀγνωστοί, ἢ δὲ περιπλάνησις ἐν αὐταῖς ἠδύνατο πρὸς ν' ἀποβῇ ὀχληρά.

Οἱ φόβοι ὅμως οὗτοι καὶ οἱ διασταγμοὶ δὲν ἐπετρεποῦτο εἰς Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Δικαστὴν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἐξὸς κ. Θεολ. Μιχαῆς δὲν ἐδίστασε προκληθεὶς ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιδίκου θέματος, τοῦ τεθέντος ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ παρὰ τοῦ Ἐφετείου, μετὰ θάρρους καὶ βήματος σετεροῦ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν μὲν καὶ ἱερὰν ἀλλὰ γνώριμον καὶ ἐπαγωγὸν χωρῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἀναζητήσας ἐν αὐτῷ πρὸς ἵνα διαλύσῃ τὸ ἐπιχυθὲν σκότος ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς γεγραμῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν κομματικῶν καὶ πρωτοπικῶν συμπερόντων καὶ παθῶν.

Ὁ κ. Θ. Μιχαῆς δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεμβράνας καὶ τίτλους ἐπισημονικούς ἐν τῇ νομικῇ καὶ τῇ θεολογίᾳ, οὐδ' εἶχε τούτων ἀνάγκην ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, διότι τυχῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱκανῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας καὶ διατελέσας πάντοτε τέλῳ εὐσεβῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καλῶς ἐγίνωσκεν ὅτι ταύτην διέπουν κανόνες καὶ θέματα σαφῆ καὶ ἀπαραρρήματα ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἐν τῇ δικαιοῖαν παντός καὶ ἀκρῶ δακτύλῳ γευσάμενον παιδείας τινος ἐκκλησιαστικῆς ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει.

Ἀποκλαίει καὶ θρηγεῖ ὁ Ἑλληνας μετὰ τοῦ Βρεττανικοῦ Δικαστοῦ τὴν θλιβερὴν καὶ θρηνώδη τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατάστασιν, δὲν διστάζει ὅμως καὶ νὰ ἐκράτῃ σαφῆ καὶ ἀπερίφραστον γνώμην, προσκείμενος ἰσχυρῶς καὶ εὐλαβῶς εἰς τοὺς ἱ. Κανόνας, περὶ τοῦ κανονικοῦ ὄντως κατ' ἐπίστασιν εἰς Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα.

Ἀναγινώσκοντες τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστοῦ διὰ τὸ ἀπερίφραστον καὶ σαφές, τὴν αὐστηρὴν καὶ ἀκριβῆ τῶν συλλογισμῶν ἐίρων καὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόδραστα ἀπὸ τούτων συμπεράσματα ἀνεκαλέσμεν ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν ἐν τῶν πολλῶν ἐπεισοδίων ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὰς παρρημονίας τῆς Α' Οἰκουμηνικῆς Συνόδου.

Πολλοὶ ἐθνικοὶ φιλόσοφοι εἶχον μετὰ τὴν τότε εἰς Νικαίαν ἀφίεσιν, ἐν οἷς καὶ ὁ Φαίδων, ὅστις κατὰ τὰς συζητήσεις ἐν δημοσίοις τόποις ἐσκώπετε καὶ κατερωτολόγετο τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Γέροντες προήλθεν εἰς μέσον τότε σεβάσιμος καὶ γενόμενος οὐλογοῦντος, οὐδὲν ὅμως κεντημένος προτέρημῃ διαλεκτικῶν ἢ ρητορικῶν. Ἡ ἐμφάνισις του προκάλεσε τῶν ἐθνικῶν μὲν τὸ μείδιμα τῶν χριστιανῶν δὲ τὸν φόβον μήπως περιπέσῃ εἰς τὸ γέλοισιν. Οὐδεὶς, ὅμως, ἐτόλμησε νὰ τὸν σταματήσῃ διότι ἀπράγαμιν γενικόσ σεβασμῶ. Ὁ ἱερὸς πρεσβύτερος τότε λέγει:

«Ἀκουσον, φιλόσοφε, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὑπάρχει Θεός, ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῆς γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Πάντα ἐποίησε διὰ τοῦ Λόγου αὐτοῦ, καὶ πάντα ἐστερώσε διὰ τῆς ἀγιότητος τοῦ Πνεύματος Του. Τὸν Λόγον τοῦτον καλοῦμεν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐϋσπλαγχνισθεὶς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὰ παραπτώματα καὶ τὸν βίον αὐτῶν, ὅμοιον πρὸς τὸν τῶν κτηνῶν, νυδὸκκισεν ἐκ παρθένου γεννηθῆναι καὶ ἀποθανεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλευσεται δὲ πάλιν κριτὴς τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς. Τοῦτο καὶ μόνον πιστεύομεν. Μὴ πόνει λοιπὸν ζητῶν ἀποδείξεις περὶ ὅσων ἢ πιστῆς μόνον νοεῖ καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως τούτων ἢ μὴ. Ἄν πιστεύεις ἀπόκριναί μοι ἀπεριφράστως. Ὁ φιλόσοφος ἐν ταρχῆ καὶ συγκινήσει ἀπάντη «Πιστεύω». Ἐθεώρωσε μετὰ τοῦτο πρὸς τοὺς τέως ὁμοθρήσκους του ὅτι ἠσθάνθη ἐνδομυον ὤθησιν ἀκατανίκητον ἀναγκάζουσαν αὐτὸν νὰ ὁμολογήσῃ

πίστιν πρὸς τὸν Χριστόν. Ἐγγράσας ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Ἑλληνας δικαστῆς, δὲνεῖχε ἀνάγκην εὐδοκῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας εἶνα ἀποφανθῆ ὡς ἀπερήματο περὶ σπουδαίου θέματος τῆς συγκροτήσεως κανονικῆς Συνόδου, διὰ τῆς ἰσχυρῆς πρὸς τοῦτο ἀνυπόκριτος πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν εὐλαβία καὶ εὐσεβείητος περὶ τούτων κρίσις.

Τὸ Ἐφετεῖον δὲν ἐθεώρησεν αὐτὸ ἀναρμόδιον ὅπως ἐπιλάβηται τῆς ἐξετάσεως ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἐπεδείξατο δὲ μόνον ἀξίπαινον ἐπιφυλακῆν, ἀφ' ἧς δὲν ὑπῆρχεν ἀπορρήμῃ ὅπως προέβη ἐν τῇ προκειμένῃ ἐνώπιον τοῦ ἀποφάσει. Ἐπιζόμενος ὅμως ὅτι ταχέως ὁ δὸθῆ αὐτῶ τοιαύτη εὐκαίρια ὅπως τεθῆ τέμα εἰς τὴν ἀξιοθρηνητον κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἦν ἀποκλαίεται καὶ οἰκτιροῦσιν οἰεῖται καὶ ξένο.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΠΑΙΣΙΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Τὰ αἴτια τῆς ἀδιαφορίας καὶ περιφρονησεως πρὸς τὴν Κύπρον.

IV

Οἱ ἔροι ὑπ' οὓς ἡ Κύπρος περιήλθεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν καθίσταν αὐτὴν προνομιοῦχον μετὰ τῶν ὑπὸ τὸ Βρεττανικὸν σκῆπτρον ξένων χωρῶν καὶ παρῆχον εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα ἀξιώσεων ὅπως ἐξαιρητικῶν. Ἡ Κύπρος δὲν ἐγένετο δορυβάτωσ, ἀλλὰ περιήλθεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν ὡς ἀνεξαρτησία συμβάσεως. ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς διοικῆσις ἡ Ἑλλάς ἐγκατελείρη παρὰ τοῦ λόρδου Βηκονσφηλδ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου καὶ ἐκινδύνευσε ν' ἀποβῇ πᾶσαν ἐλπίδα περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ἐν Βερολίνῳ διεθνοῦς Συνθήκης, ὅτι οὐ διετυποῦτο ἡ ἐπιθυμία τῶν Δυνάμεων ὅπως ἐφεξῆς ἢ μεθῆριος γράμμῃ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διήκῃ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου διὰ τῶν Καμβουνίων καὶ τοῦ Θουάμιδος (Καλάμα) ποταμοῦ εἰς τὸ Ἴονιον πέλαγος.

Ὁ λόρδος Βηκονσφηλδ καὶ ἅπαν τὸ Τορικὸν κόμμα μετ' αὐτοῦ ἐθεώρησαν ὡς νέον ἀδάμακτα τοῦ Βρετανικοῦ Στέμματος τὴν Κύπρον καὶ ὑπέσχετο ν' ἀναδείξῃ αὐτὴν παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς, ἦτο δὲ αὐτὴ ἡ πρώτη χωρὴ ἣν ἀνελάμβανε νὰ κυβερνήσῃ ἡ Ἀγγλία ἐν τῇ ἐγγυτέρᾳ ταύτῃ Ἀνατολῇ ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν πρότυπον καὶ ὑπόδειγμα εὐνομίας, τάξεως, καὶ προόδου εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ κατοχὴ ἀπὸ τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐσκόπει μόνον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν ἀμυναν κατὰ πάσης νέας ρωσσοικῆς προελάσεως ἐπὶ τὴν Ἑλλάσον Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς κατάκτησιν τῆς εὐνοίας καὶ ἐκτιμήσεως τῶν λαῶν τῆς Ἀνατο-

λῆς ὑπὲρ τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθους. Τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἐπέδικον ταύτην οἱ Ἀγγλοὶ πολιτικοὶ καθόσον ἐπρόβουον ὀρθῶς ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἀνατολὴ δικαίως ἢ ἀδικῶς θεώρει ὡς προστάτιδα κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας τὴν Χριστιανικὴν Ὀρθόδοξον Ρωσσίαν, τὴν αἰώνιον ἀντίηλον καὶ ἐχθρὰν τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀνατολῇ.

Ἄμα τῇ κατοχῇ διεπράχθη μέγιστον κατὰ τῆς Κύπρου ἀδικημᾶ ἢ ἐπιβολὴ τοῦ ἐπαράτου φόρου τῆς ὑποτελείας ὅστις κατὰ τὴν γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κυπριακῆς Συμβάσεως εἶδει νὰ πληρῶνηται παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰσχυροφυλακίου, ἀλλῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γένηται ἡ Κύπρος παράδεισος ἀνατολικῆς ἐπιδαρνομένη δι' ἀφορητοῦ καὶ καταστρεπτικῆς φορολογίας.

Ἡ αἰτία μεταπολίτευσε δικαίως ἐχαιρετισθῆ μετ' εὐφροσύνης παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ὅστις ἀπῆλλάγη οὕτω βδελυκτῆς τυραννίδος καὶ μέχρι οὐ συνέβη ἀπὸ τῶν πρώτων ἐκείνων εὐφροσύων συγκινήσεων ἐδέησε νὰ παρελθῆ χρόνος ἱκανὸς καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἄλλοι γονοὶ ἐπιδράσαν ἐμμέσως ἀλλὰ λίαν αἰσθητῶς ἐπὶ τὰς τύχας τῆς νήσου, ἣ κατοχῆ τῆς Ἀλγύπτου ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν θαλασσίας ὁδοῦ διὰ τῆς Σουεζίου Διαύρου.

Ἡ Κύπρος ἀπέβαλεν ἐκτοτε πᾶσαν στρατηγικὴν σημασίαν καὶ ἐξέπεσε πολὺ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀντι ἀδάμακτος εὐρήθη ὅτι ἦτο Λευκὸς

Ελέφας διά την Αγγλίαν ἐρ' οὐ ἐπιτρέπεται να φορτώσῃ τὰ μέγιστα σχεδὸν καὶ ἀδικώτατα φορολογικὰ βάρη.

Τὸ φιλελεύθερον ὑπουργεῖον τοῦ Γλάδστοντος παρεχώρησεν εἰς τὴν νῆσον τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον μετὰ περιορισμένων μὲν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ἀλλ' ἱκανῶν διὰ νοήμονας καὶ ρέκτας ἄνδρας νὰ καταστήσῃ τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο σῶμα σπουδαῖον πολιτικὸν παράγοντα ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἰσχυρὸν ἀμυντικὸν ὄπλον κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς ξηνοκρατίας διαπραττουμένων κατὰ τῆς χώρας ἀδικημάτων.

Κατὰ τὰ πρώτα ἔτη ἐκδηλοῦνται εὐδαίμωνες τινε ἐνέργεια παρὰ τῶν αἰρετῶν βουλευτῶν καὶ ὁρμὴ πρὸς δράσιν ἐπωφελεῖ εἰς τὴν χώραν, ἥτις ὁμοῦ ταχέως χαλαροῦνται καὶ σχεδὸν ἐκλείπει. Ὅτε ἐξησθένθησαν αἱ πρώται ἀγαθὰ ἐντυπώσεις παρὰ τῶν λαῶν ἐκ τῆς παρεχώρησεως τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐματαιώθησαν αἱ ἐν ἀρχῇ στηριχθεῖσαι ἐλπίδες τοῦ ἐπὶ τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίου τότε προήλθεν εἰς μέσον ἡ δημαγωγία παρ' ἀνθρώπων ἀέργων καὶ τὴν δημαγωγίαν ποιουμένων βιοποριστικῶν ἐπιτήδευμα.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐκπόρθησις θέσεως χάριν τοῦ μισθοῦ καὶ κατεσκευασμένου καὶ διεδάλλοντο παρὰ τῶν λαῶν οἱ μέχρι τότε ἐν τοῖς πραγμασίν ὡς καταχρώμενοι καὶ καταπροδιδόντες τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου εἰς τοὺς κρατοῦντας, καὶ διὰ τοιούτων ὄρων κατωρθώσαν νὰ κατισχύσωσι καὶ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον. Τότε ἐπηλήθευσε τὸ ἑλληνικὸν ἀπόφθεγμα «ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσί» διότι ἐκτοτε τὰ κυπριακά πράγματα βαίνουν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον.

Ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ὑπερῆρμυτον σθεναρῶς τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ ὁ ἀειμνηστὸς Μητροπολίτης Κιτίου Κυπριανὸς ἐπισπώμενος τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν κρατούντων, εἶνε δὲ ἀτύχημα διὰ τὸν τόπον εἶνε ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεώς του ἀπεβίωσε καὶ παρεσχέθη καιρὸς ὅπως φυῶσι καινὰ καὶ ὀλέθρια βότανα ἐν τῷ πολιτικῷ ἀγρῷ τῆς νήσου. Ἡ περισκεμμένη καὶ σθεναρὰ ἄμυνα ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐξετράπη μετὰ τοῦτο εἰς ἐλλεινὴν δημαγωγίαν καὶ ὁ πρὸς τὴν ξηνοκρατίαν ἀνταγωνισμὸς προσέλαβε χαρακτῆρα προσωπικὸν κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἰδίου προσωπικοῦ τῆς Κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν ἀνωτέρων Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων ἐθεραπεύοντο προσωπικὰ μόνον κατ' αὐτῶν ἀτιπᾶθειαι καὶ μίσση ὑπὸ τῶν νεοεὐκτων καὶ καινοφανῶν πολιτικῶν (sic), διότι ὡς εἶχον καὶ ἔχουσιν ἐπὶ τὰ πράγματα πᾶσα μισθῶν ἐλάττωσις εἶνε ὠφέλιμα τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου καὶ οὐχὶ τῆς Κύπρου. Εἰς τὸν ἀχαρὶν καὶ ἐπιζημίον τοῦτον ἀγῶνα καθηναλώθησαν καὶ δυνάμεις καὶ χρόνος πολυτίμοι, τὰ τῆς Κύπρου δὲ ἐτράπησαν τὴν χεῖριστὴν ὁδόν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ἐπανηλειμμένως καὶ ἐπιμόνως ὑπέδειξε διὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ αἰρετὰ μέλη ὅτι ἡ ζητούμενη ἐλάττωσις τῶν μισθῶν ἐνῶ οὐδεμίαν πραγματικὴν ὠφέλειαν παρέχει εἰς τὴν νῆσον, θὰ διαχεράνη καὶ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν διαίτησιν ταύτης. Παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ταύτην ἀλήθειαν, ἢ ἐγνω ἤδη περισσῶς ὁ

τόπος, οἱ δημαγωγοὶ ἐπέμειναν καὶ κατωρθώσαν νὰ ἐξηκονομησῶσιν ἱκανῶν γρήμα ὑπὲρ . . . τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συστηματικὴν παρεκκλίωσιν τῶν ἰθαγενῶν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν προτίμησιν ξένων στοιχείων ἥτις ἀπέβη ἔκτοτε σχεδὸν ἐξίς παρὰ τῆς Κυβερνήσει, προήλθε δ' ἐκ ταύτης μίσος προσωπικὸν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λαοῦ, καὶ ὁ τῶς ἀδόλος καὶ ἀξιοπρεπῆς ἀγῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου προσέλαβε χαρακτῆρα κοινῆς καὶ εὐτελοῦς δημαγωγίας.

Αἱ διαμαρτυρίαι ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἦσαν φωνὴ βοῶντων ἐν ἐρήμῳ καὶ συνετρίβοντο κατὰ τοῦ χάλυδος τῆς βρετανικῆς ἀδιαφορίας ἢ καὶ τοῦ ψυχροῦ ἀλλ' ἀνευδρότου πεισματὸς τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἔπιπειροι κυβερνήται τῆς νήσου προέβλεπον ὅτι ταχέως ἡ δημαγωγία θὰ ἐκάμπετο καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐκείνοι ὑπεδύνοντο τὸ πρόσωπον τοῦ «Ραμπαζᾶ» προσφάτου τότε πολιτικῆς κωμῆδος τοῦ Σαρδου.

Αἱ ὕψηλα ἰδέαι καὶ τὰ μεγάλα φρονήματα παραμένουσιν ὕψιχες καὶ ἀκαμπτοὶ ἐπὶ αἰῶνας κατανατῶσαι πάντοτε εἰς τὴν νῆσον, ἐνῶ ταπεινοὶ ὑστερολογισμοὶ καὶ ταπεινότεροι προσωπικοὶ ὑπολογισμοὶ ταχέως ἐνδίδουσιν καὶ ὑποδουλῶνται.

Πάντες ἤδη γνωρίζομεν τὸ ἀπαίσιον καὶ πρόσφατον παρελθόν, οὕτως ἀκεραῖαν καὶ ἀμείριστον εὐθύνην ὑπέχει ἡ καθιερωθεῖσα πολιτικὴ τῆς κομματικῆς καὶ προσωπικῆς συναλλαγῆς ἥτις ἐματαιώσασκε καὶ τὰς μάλλον ἐντόνους ἐνεργείας καὶ τὰς μάλιστα ἀγαθὰς προθέσεις ἀνδρῶν τοῦ τόπου, αἵτινες προσέκρουον εἰς τὴν παρεχομένην συνδρομὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ στοιχείων ἰθαγενῶν.

Ἐκ τούτου αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπερβάσεις κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπειᾶς τῶν φορολογουμένων, καὶ αἱ αὐθαίρεσις τῶν εἰσπρακτῶν ὅτινες καθίσταντο μαστίγες τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν, τὰ φορολογικὰ βάρη οὐδεμίαν ὕψισταντο ἀνακούρσιον βαρύτερα καὶ ἐπαχθέστερα καθίστάμενα διὰ τῆς ἀσθητικῆς καὶ σκληρῆς εἰσπράξεως αὐτῶν.

Κατὰ τῆς ἀπορρήτου ταύτης καταστάσεως, ἢ ἐδημιούργησεν ἐν τῇ νήσῳ ἡ ἐλλεινότερα δημαγωγία καὶ ὁ ταπεινότερος προσωπικὸς ὑστερολογισμὸς ἔδει νὰ νένηται γενικὴ ἐξέγερσις καὶ πραγματικὴ ἐπανάστασις, καὶ αὕτη ἐγένετο κατὰ τὰς πρὸ μῆος πενταετίας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Τὰ δάση ἀπέβησαν ἀρπακτῆ ἀπορρήτου καταπίεσεως καὶ ἀδικίας καὶ πᾶς διοικητικὸς κλάδος ἐγένετο χάλκειον δίωγμα καὶ ἀδικίας κατὰ τῶν κατοίκων. Ἡ Παῖδεία παρήκωνίσθη εἰς ὀχθρὸν ὀχθρὸν καὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας ἐγένετο αὕτη ἀντικείμενον δίωγμα ἢ στυγρίας καὶ ἐπιβουλή κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ προνήματος καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ.

ΑΞΙΟΜΙΜΗΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι τοῦ ἰδίου χεῖρας φύλλον δημοσιεύσαμεν τὸν ἰσολοισμὸν τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου τεσσάρων ὄρων ἐπὶ πρὸς γνήσιον τῶν τε ἐνοριτῶν καὶ τοῦ λοιποῦ ὀρθοδόξου κεινοῦ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Μετὰ μερί-

μης εὐσεβοῦς καὶ μετὰ πολλῆς δεξιότητος διαχειρισμένη τὰ τοῦ εὐαγῶς τούτου κεινοῦ ἡ ἀξιότιμος Ἐπιτροπεία τὸ μὲν προσωπικὸν αὐτοῦ ἔχει κατηρητισμένον ἐξ ἐγγάμων καὶ ἐγγραμμάτων ἐφημερίαν ἀξίαν πάντος σεβασμοῦ καὶ ἐξ ἱεροψαλτῶν καλλιφρονῶν καὶ μουσικῶς μεμορφωμένων, τὰ δὲ οικονομικὰ τοῦ ναοῦ προάγει σταθερῶς εἰς ἀκμῇ προβαίνουσα εἰς πράξεις ὑπὲρ τοῦ ναοῦ ὑπὸ ἰδίαν προσωπικὴν εὐθύνην. Οὕτως ἐξεποίησε κτήμα τι ἐν Κυθρία ἀντὶ 250 λιρῶν ἐξ οὐ ἀτελέμαβαν 8 λίρας ἐτησίως καὶ τὸ ἀντίτιμον ἐκτοκίζουσα ἀπολαμβάνει ἴσην πέρ τὰς 25 λίρας ἐτησίως. Προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν κτημάτων ἐν Λευκωσίᾳ τοῦ Γεωρ. Παζζίνου, ἀντὶ 630 λιρῶν συμπληρώσασα τὸ ἐλλείπον πρὸς διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως ἐξεμίσησε δὲ τοῦτο ἀντὶ τεσσαράκοντα λιρῶν ἐτησίως. Ἀπὸ τοῦ ἀπαισίου ἐτους 1897, καθαρῶς ἐν τῷ ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου ἡ περιφορὰ ἐθνικοῦ δίσκου καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, σύστημα ὑπερ ἐγένετο δευτὸν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ναοὺς μετὰ τὴν σύστασιν τῶν Ταμείων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἐθν. Στόλου τῷ 1904, καὶ δι' αὐτοῦ ἠδυνήθη ὁ μικρὸς οὗτος ναὸς νὰ δώτῃ 20 λίρας ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ Στόλου καὶ σηματοῦτικὸν ἠδὲ ποσὸν ἔχει εἰσῆμα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Σημειώτεον ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἔχει διακεκομμένην πᾶσαι σχέσιν πρὸς τὴν χεῖρευσαν Ἀρχιεπισκοπὴν, μὴ ἀναγνωρίζουσα τὴν ὀνομαζομένην ἐνορίαν καὶ τῆς Ἐπιτροπείας αὐτοῦ ὡς νόμιμον καὶ κανονικὴν τὴν ὁμάδα τῶν κληρῶν, τῶν ἀντιποικουμένων δικαιοκρατῶν διοικούσης ἱ. Συνοδου. Ἐν σταθερῇ προόδῳ καὶ βελτιώσει βαίνει ὡσούτως ἕτερος ναὸς ὁ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ, ἠπὸ τῶν καὶ οὗτος μετὰ πάσης τῆς ὀνομαζομένης ἐνορίας τὴν καλογηρικὴν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ὁμάδα. Ἡ ἐρὰ κτημασύνη τῶν ναῶν τούτων ἀνεξάρτητος καὶ ἀσχετὰ πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καλογηρ. ὁμάδα καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν προάγει καὶ βελτιοῦται ἀσταθερῶς.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶνε οἰκτρά καὶ ἐμτρεῖς ἀνησυχίας εἰς τὸ φιλόπολι καὶ εὐσεβὲς κοινόν, διότι ἐνῶ αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς περιορίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ δὲ φιλανθρωπικαὶ χορηγίαι τῆς σχεδὸν κατηργήθησαν καὶ οὐδεμίαν παρέχεται ξενία εἰς οὐδένα, ἀπὸ τῶν κτημάτων μόνον αὐτῆς πρόσδοσι, ἀνερχομένη εἰς 2,500 περίπου λίρας, δὲν φαίνονται οὐδαμῶς. Τὴν αὐτὴν ἀνησυχίαν προσεβίβη ἡ διαχείρισις τοῦ εἰσποροῦ ἱ. ναοῦ τῆς Φανερωμένης, οἷτις τὴν νόμιμον Ἐπιτροπείαν διέλυσε ὁ θάνατος τῶν πλείστων μελῶν αὐτῆς, διαχειρίζονται δὲ αὕτην ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διοικουμένη ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν κοινωτικῶν κινουμένων. Αἱ πρόσδοσι τοῦ ναοῦ τούτου ἀνέρχονται εἰς 1500 περίπου λίρας ἐτησίως. Οἱ ἐνοριτῆς καὶ τὸ ἄλλο ὀρθοδόξου κοινόν οὐδὲν γινώσκει τοῦ καὶ πῶς διατίθενται αἱ μεγάλα αὐταὶ πρόσδοσι παρὰ τοῦτοι, διότι ἡ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὁ ἱ. Ἱεροσ. Ναὸς Φανερωμένης παρέλειπον ἀπο πλοῦ καὶ παρῆσχωσιν εὐθὺς πρὸς το κοινόν εἴτε προφορικῶς εἴτε διὰ δημοσιεύσεως τῶν ἐτησίων ἰσολοισμῶν αὐτῶν.

Τὰ τοῦ ἱ. Ναοῦ Χρυσολιωτιστικῆς διαχειρίσεως ἐπὶ ἑκάστῃ ἐπιτροπείᾳ ἐκ πολιτῶν ἀνεκρίθησαν εἰς τὴν ἐθνικὴν μαρτυρίαν, ὅτινες ἠρώθησαν τὰ σχεδὸν ἀκατασφαλτῶν ὀνομαζομένων τῶν ναοῦ τούτου ἐξοφλήσασκε πάλαι χρόνῳ αὐτοῦ καὶ διὰ συνετῆς διαχειρίσεως ἀξιοσημειώτως προσίδου του ὡς τε ἠμμοιογῆσασκε καὶ περισσεύμα 300 λιρῶν ὑπὲρ καὶ ἐξέτισσαν. Πρὸ οὗτω περίπου μὲν ἀπέχεθησαν οἱ χορηγοὶ οὗτοι πολῖται μὴ ὑπομνοῦντες περὶ-

τέρω τὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὰ σκανδαλῶδη ἀντιπροκείμενα παραταί τινε τῆς ἐνορίας ἐπιδιώκοντες τὴν παράδοσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ναοῦ τούτου εἰς ἄλλας χεῖρας.

Ἐκτοτε ἡ διαχείρισις ἀνετίθη εἰς πρόσωπα φίλους διανεμέμενα πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ καλογηρικῶν ὁμάδα. Ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης προσελήθη δευτέρως ἐφημερίως, ἐπαλήθη εἰς ἀρχαιοκαπηλοῦς ἐν ἀρχαῖον χρυσοποιεῖον ἐπιγονάτιον, ὑπερῆ προκίτοχος Ἐπιτροπεία εἶχεν ἀναρτήσι ὡς κειμήλιον ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου θέσασα τοῦτο ἐν πλαισίῳ, καὶ 3—4 ἀρχαῖον βυζαντινὰ πιθαρῶς εἰκόνας. Εὐτυχῶς δυνάμει τοῦ νέου Νόμου περὶ προστασίας τῶν ἀρχαιοτήτων αἱ εἰκόνας ἐκαρατήθησαν ἐν τῷ τελωνεῖῳ Λίρακος ὡς ἀρχαῖοι ἡτες καὶ οἱ ἀγοραστῆς τούτων ἀπέδωκαν αὐτὰς εἰς τὸν ναὸν τούτου ἀναλαβόντες τὸ εὐτελες ἀντίτιμον ὑπερ εἶχον δώσει.

Ὁ ναὸς τῆς Χρυσολιωτιστικῆς εἶνε ὁ ἀρχαιότατος τῶν ἐν Λευκωσίᾳ, βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, καὶ ἐπικρατεῖ παρὰ δόσει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ὅτι ἐπὶ σκεῦη καὶ εἰκόνας τῆς Ἀγ. Σοφίας μικρὸν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Λευκωσίας καὶ κατ' αὐτὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων μετακομίσθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐφυλάχθησαν, πολλὰ δὲ καθήλα καὶ κηροστάται ἀργυροὶ ἐχονομήθησαν εἰς ἀργυρον καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐξέλεωσιν τῶν τυράννων ἐν καιρῷ διωγμῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς. Ἡδὴ δὲ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης ἐκποιοῦνται εἰς ἀρχαιοκαπηλοῦς τὰ πεινρὰ λείψανα, ἅτινα διὰ τοσούτων αἰῶνων διεφύλαξεν ἡ εὐσεβία τῶν χριστιανῶν. Πληροφόροῦμεθα πρὸς τοῦτοι ὅτι ἡ βεβαίη Ἐπιτροπεία μελετᾷ τὴν ἐκ θεμελίων ἀνακομιδῆσιν τοῦ ἀρχαίου τούτου βυζαντινοῦ μνημεῖου ἐπὶ τῇ προφάσει ἐπεκτάσεως αὐτοῦ καὶ ἐξ ἔσων ἐπράξε κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα φαίνεται ὅτι εἶναι νὰ πράξῃ καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν ἱεροῦ καὶ ἀρχαίου βυζαντινοῦ μνημεῖου ἀν μὴ κωλυθῇ ἄλλοθεν.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα καταδεικνύουσιν ὅτι εἶνε ὑπερτίμη ἀνάγκη ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς διαχείρισιν ἱερῶν ἱδρυμάτων καὶ κτημάτων, ἥτις καὶ οἰκονομικῶς ζημιῶν μεγάλας τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τὴν ἄλλην κοινωτικὴν κτημοσύνην καὶ θέτει ἐν κινδύνῳ αὐτὰ τὰ ἐρὰ κειμήλια καὶ τὰ ἀρχαῖα βυζαντινὰ μνημεῖα.

Πρὸς καθυσχύσει τοῦ καινοῦ ἀς μιηθῶσι τοῦλάχιστον τὸ ἀξιομίμητον παράδειγμα τῆς ἐπιτροπείας Ἀγ. Ἀντωνίου ἵνα μάθῃ πῶς ἔχει ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μεγάλης κοινωτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ πῶς διατίθενται αἱ μεγάλα πρόσδοσι.

Ἡ δικαστικὴ ὁδοῦ ἐνδεικνύεται ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς ταύτης, καὶ πρὸς ταῦτο προσηγήθη ὁ παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος καὶ οἱ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ὑποθεσί τῶν Σχολείων. Ἡ ἐθνικὴ μερίς ἐν τῇ μερίπῃ τῆς ὅπως προστατεύσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινωτικὴν περιουσίαν καθῆκον ἔχει νὰ μὴ φεισθῇ κόπων καὶ θυσιῶν λαμβάνουσα τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα δικαστικὰ καὶ ἐξωδικὰ μέτρα.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ

Τῇ προπροκαρλήσῃ Τετάρτῃ ἐν τῷ χωρίῳ Βαζαντινῶν κατετίθη παρὰ τοῦ πρωθυερέως, παρισταμένης ἀπάσης τῆς κοινότητος ἐθεμελίως λίθος τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἀνεγειρομένου δαπάναις τοῦ εἰσεβῶς καὶ φιλοπάτριδος ἐν Ἀξαρῶν ἐμποροῦ κ. Μ. Τσοζολκκίδου. Ὁ κἀλιττος παρὰ τῇ κοινότητι διδάκτολος κ. Γ. Χριστιδῆς μετὰ τὸν ἀνισαμὸν εἶπε κατὰ τὴν ἑλληνικὴν λέγον θέμα

λαβὼν τὸ εὐαγγελικὸν ῥῆμα «Καὶ σὺ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσω τὴν Ἐκκλησίαν μου καὶ πάντα τὰ ἄλλα οὐ κατισχύουσιν ἀντὶ τῆς».

Ὁ κ. Μ. Τσοζολκκίδης καὶ ὑπερ τῆς μωρρώσεως τῶν τέκνων τῆς γενεθλοῦ κώμης τοῦ ἐπιτομήντης πολλῶς βελτιώσας τὰ τοῦ Σχολείου ἐν αὐτῇ, ἐρ' ὡς ἡ κοινότης περιβάλλει τοῦτον δι' ἀρκῆς ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ μίγαν εὐεργέτην ἀνομιολογοῦσα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΚΑΚΟΤΡΕΠΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

συεδιάσαν τὴν π. Τρίτην καὶ Τετάρτην ἐξεδίκασε τὰς ἐπομένους ὑποθέσεις: Τὸν Μουσταφᾶ Τσαοῦ, Ἀλλῆε Παλακίου κατηγοροῦμενον ἐπὶ ἀσέμῳ ἐπιθέσει καὶ ἐπὶ ἐκφοβισμῷ διὰ μαχαίρας κατεδίκασε διὰ μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν εἰς ἕως ἔτους φυλάκισιν, διὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς ἐξάμηρον φυλάκισιν συγχωνευομένην εἰς τὴν πρώτην.

Τὸν Κωνσταντῖνον Χ. Τσοῦλη ἐξ Ἀγ. Μαρίνης Ζυλγιάτου κατηγοροῦμενον ἐπὶ φόβῳ ἠθώσασκε.

Τὸν Μουσταφᾶ Γεωργῆ ἐκ Καπότι κατηγοροῦμενον ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ κατεδίκασεν εἰς δεκαπενταετὴ ἐρετήν.

ΑΓΩΓΑΙ. Μεθαύριον Δευτέρως γενήσεται ἡ εἰσηγήσει (issne) τῆς ἀγωγῆς τῶν κ. κ. Α. Θεοδότου, Ἀχ. Κυριακίδου, Ἀρ. Φοινιώως καὶ Χ. Μαραβέτου κατὰ τῶν κ. κ. Πασχ. Κωνσταταίνιδου, Ἀγ. Ἀριέμη, Ἀχ. Διασίδου καὶ Χριστοδ. Μιχαηλίδου ὅπως μὴ ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὰ καθήκοντα Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μὴ ταχύντες τῆς ἰομίμου πλειοψηφίας.

Ἡ 9 καὶ ἡ 10 Ἰουλίου (ν. ἡ.) ὠρίσθησαν πρὸς ἀκρίασιν τῆς ἀγωγῆς τῶν κ. κ. Α. Θεοδότου, Α. Φοινιώως, Ν. Δέρβη, Ε. Γλυκὺ καὶ Κ. Σ. Δοξίδου κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθέως ὅπως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐκθεσίς του διότι αὕτη ἀναφέρει κενυγέτα ἀναλήθη, καὶ διότι ὁ ἐναγόμενος ἀναικομείται δικαιοματ' ἀντιπροσώπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἅτινα δὲν ἀνήκουσι πρὸς αὐτόν.

ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΑΓΩΓΗ. Σκέψις γίνεται ὅπως κινήθῃ ἀρμοδίως ἀγωγή κατὰ ὁμάδος κληρικῶν ἀντιποικουμένων ἔργα Διοικούσης ἱ. Συνοδου ὅπως μὴ ἐπεμβαίνῃ αὕτη εἰς ταῦτα, νὰ ζητηθῶσι δὲ δόξουσι τῆς διαχειρίσεως τῶν προσδῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ ἡ ἐξασφάλισις αὐτῶν.

ΑΔΕΙΑ ἐπὶ ἐγγυήσει 300 λιρῶν ἐδόθη παρὰ τοῦ Ἐφετερίου πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην κ. Φιλόθεον καὶ λοιποῦ ὅπως ἐκκαλέσασκε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετερίου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Σχολείων Λευκωσίας εἰς τὸ Ἰδιαιτερον Συμβούλιον ἐν Λουδίῳ.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐθέσεως ταύτης διαρκεῖ ἐξ ἡμέρας καθ' ὅτι δύνανται οἱ ἐθέσειοντες νὰ πείθωσι τοὺς φίλους αὐτῶν ὅτι ἐγένετο, γίνεσται ἢ θὰ γένηται αὕτη πρὸς ἡσυχίαν ταυ.

ΑΦΙΞΕΙΣ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πλοῦ «Εἰρήνη» ἀφίκοντο ὁ κ. Χρυσόστομος ἱ. Εὐαγγελελλίδης ἐξ Ἑλλάδος, ὁ Διονόριος κ. Ζήνων ἱ. Ζηλιζοῦδης ἐξ Ἀγγλίας καὶ ὁ ὀδοῦτατρος κ. Ν. Τρομπέτας ἐκ Τσερβίτης.

ΘΕΡΕΤΡΟΝ Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀομοσθῆς καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τῆς Κυβερνήσεως θὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου θέρετρον τῇ 6ῃ Ἰουλίου (ν. ἡ.)

Ο.Τ.Π προτῶκα τὸ Κοινόν ν' ἀναγνώσῃ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ δύνανται νὰ ἐκφρασθῇ μόνον δι' εὐρυτάτης κηλίδος

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ
ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΩΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ
«ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ»
Αύριον Κυριακήν 9 μ. μ.
Τιμή γεν. είσοδου ήμισυ σελλίνιον

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αύριον Κυριακήν κατά την θείαν λειτουργίαν τελεσθήσεται: έτήσιον μνημόσυνον εν τῷ Ι. Ναῷ Τριπλιῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

Γ. Χ. ΤΑΒΕΡΝΑΡΗ

ἡ ἐκ περικλυομένων τοῦ οἰκείου καὶ φίλου καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ἕν ἐνώσει τὰς δεξιὰς αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 3 Ἰουνίου 1906.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια
Γ. Χ. Ταβερναρῆ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα Λευκωσίας ὅτι τὰ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν ἡμῶν Ἑλληνικὰ Κοινωτικά σχολεῖα, αἱ δύο Ἀττικαὶ Σχολαὶ καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον δέχονται πρὸς κατάταξιν καὶ εξέτασιν τοὺς ἐν ἄλλοις μέχρι τοῦδε ἰσοτίμοις Σχολείοις φοιτήσαντας μαθητὰς καὶ μαθητρίδας ἕνευ ἄλλης πληρωμῆς, πληρῶν τῶν καταμετρηθέντων Σχολικῶν τελεῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 27 Μαΐου 1906.

Ἡ Σχολ. Ἐπιτροπὴ Λευκωσίας
Α. Θεοδοῦτου, Ἀρ. Φοινικῆς, Ν. Δέρβης, Β. Γλυκῆς, Κ. Σ. Λοῦζίδης.

«ΠΑΡΘΕΝΩΝ»
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΙΣ ἢ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τῇ προσαξία τῶν ἐκείθι Γυναικείων Συλλόγων «Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων» καὶ «Φιλοπότμου Ἀλεξάνδρου»

Διευθύντης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐδρῆς. Σ. Χουρμούζης
Τὴν ἀγγελικὴν δέκλινρον δημοσιεύει ἐν τῷ προσεχί φιλῶν.

«ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ»
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

Ἐκδόμενον ἐν Λευκωσίᾳ
ὑπὸ
Χ. ΜΑΡΑΘΕΥΤΗ
Ἡτυχιουχοῦ Παιδαγωγοῦ

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ. Θ. ΠΙΕΡΙΔΟΥ
ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ο
ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε
ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἐξετυπώθη καὶ ἔσονται ἀποστέλλεται πρὸς τοὺς κ. κ. συνδεδεμένους τῆς Ἑποχῆς τοῦ Ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου Β΄, Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου, ἀποτελοῦσα μίξιν τῶν μαρτυρικῶν καὶ δραματικῶν ἀσκήσων τοῦ μεγάλου δράματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Τὸ τεῦχος εὐλοκῶς τετυπωμένον καὶ διὰ σφραγίδος μεταλλικοῦ συνερραμμένον φέρεται ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐθνομάρτυρος Πατριάρχου τιμῶμενον πέντε μόνον γρῶσιων (γρ. τσ).

Πωλεῖται ἐν τῷ Μεγάλῳ Βιβλιοπωλεῖῳ «Σμολένσκη» τοῦ κ. Ἀποστόλου Χ. Ἰωαννίδου, ἐν Λευκωσίᾳ.

ΔΙΑ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ
* ΚΑΛΟΠΑΝΑΡΙΩΤΗ *

ΕΥΚΟΛΙΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΜΕΝΟΥΣ

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΣΟ ΕΡΜΗΣ

ΕΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑ

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

ΣΑΒΒΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ν. Τ. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
* ΙΑΤΡΟΣ *

Εἰς τὸ κατὰ τὴν Στοὴν Φαρμακείον τοῦ κ. Εὐτυχίου Ἰωαννίδου δύνανται ἀπευθύνωνται οἱ βουλομένοι τὰς ἰατρικὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Τ. Ἰακωβίδου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὰς τηλεγραφικὰς εἰδήσεις τῆς ἑβδομάδος συνοψίζομεν ἐν ταῖς ἑξῆς.

Ὁ Γουλιέλμος ἀφίκετο εἰς Βιέννην τῇ 26/7 Ἰουνίου καὶ μετὰ λαμπρὰν δεξίωσιν ἐπανέκαμψεν εἰς Βερολίνον τὴν ἐπιούσαν.

Ὁ Καίσαρ βασιλεὺς ὑποδεχόμενος τὰς Αὐστρουγγρικὰς Ἐπιτροπὰς εἶπεν ὅτι ἡ γερμανικὴ στρατιὰ εἰρηνικῶν ἔχουσα χαρακτῆρα εἶνε πολὺτιμος ἑγγύσις τῆς εἰρήνης, διὰ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ δὲ Ὀυλιέλμος εἰς Βιέννην ἀνένεωσε τὰς στενὰς φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν.

Ἐνεκα τῆς ἐπιτεινομένης ταραχῆς παρὰ τοῖς ῥώσσοις χωρικοῖς, ἡ ῥωσικὴ Κυβέρνησις παρασκευάζεται νὰ διαθέσῃ μεγάλαν ἐκτάσει γαῖαν, περὶ τὰ 54,000,000 πλέθρα διὰ τοὺς ἀκτῆμονας χωρικοὺς.

Βρεττανοὶ ἀξιωματικοὶ κενηγοῦντες περισσεύον ἐν τινὶ χωρίῳ παρὰ τὴν Τάνταν προσηβλήθησαν ὑπὸ ἰθαγενῶν ὅστινες τοὺς ἀφώπλισαν καὶ τοὺς ἐπλήγησαν. Ὁ Λοχαγὸς Πουζὸς τοῦ θῶν τῶν δραγόνων ἀπέθανεν ἐκ τῶν πληγῶν του.

Ἐβραῖοι ἀναρχικοὶ ἐξήρπασαν ἑβραίων καὶ ἐν λιτανίᾳ διαλαυνόντων κατοίκων τοῦ Βιελιστόκ χάριν τῆς ἐορτῆς τοῦ Σωτήρος, ἐξ ἧς ἐθνεύθησαν πολλοὶ καὶ πολλὰ.

Ἐπικολούθησε σφαγὴ τῶν ἑβραίων, ἐξ ὧν ἐσφάγησαν πολλὰ ἑκατοντάδες καὶ οἱ λοιποὶ ἐσώθησαν καθυπόκεινοι εἰς τὰ δάση.

ἙΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀποκλεισμοὶ τῶν ἰξωμικτῶν ἀπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ μετὰ πεισματῶδη συζήτησιν ἐπεψήφισε τὸ περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν.

Στρατιωτικὰ γυμνάσια.

Γυμνάσια στρατιωτικὰ ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει ἐγένοντο ἐν Ἀττικῇ, μετέσχον δὲ τοῦτον ἅπαντα τὰ ἐν Ἀθήναις σώματα καὶ τὸ ἐπιπέδες μετακλήθη ἰπὺν πεζικὸν οὐτάγμα ἐκ Τριπόλεως, τοῦ δὲ ἐκ Ναυαλίου καὶ τὸ εὐζωνικὸν τάγμα ἐκ Κορίνθου.

Ἐγένετο κατ' αὐτὰ ψευδομῆχαι ὧν σκοπὸς ἦτο ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης μάχης ἐγένετο κριτικὴ τῶν κινήσεων τῶν διαφόρων σωμάτων ὑπὸ τῶν ταξιαρχῶν, τοῦ μεριάρχου καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Ὁ στρατὸς ἐπέδειξεν ἀρκετὴν ἀντοχὴν καὶ εὐρίθμοι ἦσαν ἐκ πηλοῦτες καὶ αὐτοὶ ἐλαφροὶ ἐκ κοπώσεως.

Πρόμοια γυμνάσια ἐγένοντο καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ.

Ὀικονομικὰ συνέπεσι

τῶν Ὀλυμπικῶν ἰγώνων.
Κατὰ προχείρου ὑπολογισμοῦ τοῦ Ἰπουργεῖου αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τῶν ἡμερησιακῶν γραμματολήμων ὑπερέβησαν μὲν τῶν συνήθων γραμματολήμων τῶν ἀντιστοιχοῦ χροικοῦ διαστήματος τοῦ 1905 κατὰ 150,000 δρχ, ἑστέρησαν ὅμως κατὰ πολὺ ἐν συγκρίσει πρὸς

τὰς τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. Τὸ Ἰπουργεῖον φρονεῖ ὅτι εἰν τὰ γραμματολήμων ἀπὸ τῶν προδοκωμένων εἰσπράξεις, τὸ δημόσιον δὲν θὰ ζημιωθῇ, διότι ἐγένετο τὸσαυτὴ κινήσις κεφαλαίων, ὡστε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐν περίπῳ ἑκατομμύριον ἐπιπλέον ἐκ τελωνιακοῦ δασμοῦ, καταναλώσεως δασμοῦ καὶ ἄλλων προσόδων.

Ἡ Λευκὴ Βίβλος.

Ἐξετυπώθη καὶ διενεμήθη ἡ Λευκὴ Βίβλος, διελαμβάνουσα τὴν διωμειφθεῖσαν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας περὶ τῶν ἀπὸ θελληνῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεων τῆς τελευταίας ταύτης χώρας.

Ἡ ὑπόθεσις Ζάππα. — Ἡ προσβολὴ κατὰ τοῦ Ἑλληνοφρονος ἀπεσταλμένου κ. Βεζουράση.

Ὁ ἐν Φιλιππουπόλει Γεν. Πρόξερρος τῆς Ἑλλάδος κ. Βαρατάσης ἀνεπίσημῶς διατίθει ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ ἐπιτεταμένως, ὡς γνοστέον, διαπραγματεύσεις παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μεταβάς εἰς τὸ δικαστήριον ἵνα παραπορευθῇ ἐκ τοῦ ἀνεγγυῶν τὴν ἀτελεντήτως δικαζομένην ὑπόθεσιν Ζάππα, ὅτε ἐξήλθεν ἐσπρήχθη, ἐξουβρίσθη βαυνοῦς καὶ ἠαγκίσθη νὰ προσφύγῃ εἰς ἰδιωτικὸν κτησιστήριον.

Ὁ κ. Καραπάνος ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταυτη εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ: «Δὲν ἠπόρησι ἀγαθῶν τὰ συμβάντα κατὰ τοῦ κ. Βαρατάση, διότι ἡ Ρουμανία ἐξήλθε τοῦ κύκλου τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἐν τῷ ζητήματι ταύτῳ καὶ φέρεται ὡς Κράτος τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Α. Σκουζῆς ἐπὶ ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ Ρωμανικοῦ ζητήματος εἶπε: «Κατέβηκα ἀπὸ τῆς ἑσχῆς, ὡς εἶχον προαγγεῖλαι τὰ τυπωθέντα ἐνγραφὰ ἀφῆρα ἄνω εἰς τὸ Ρωμανικὸν ζήτημα. Ἀπὸ τῶν τελευταίων ἡμῶν ἡμερῶν, ὅτε ἀμυλήταμεν ἐν ταῖς περὶ τοῦτον ἐπὶ ἡμεῖς εἰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις, ὡς ἂν ἀναγγεῖλαι εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο σήμερον (23 Μαΐου) θὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν, εἰν εὐπερίστατος, ν' ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τινος ἡμέρας, μέχρι οὗ δυνηθῶ ν' ἀναγγεῖλαι τὰς ἀποφάσεις».

Ἐκ τῶν λόγων τούτων πιστεύεται ἀδυστάτως ὅτι ἐπιτετατὸ ὀριστικὴ διακοπή τῶν σχέσεων καὶ ἡ ἀνάθεσις τῆς προστασίας τῶν ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνικῶν συμφερόντων εἰς τὴν Ρουμανίαν.

Ἡ καθέλιξις τοῦ πρώτου ἑλληνοφρονος ἀπεσταλμένου.

Ἡ ἀγγελεῖσα ἡδὴ καθέλιξις τοῦ πρώτου ἑλληνοφρονος ἀπεσταλμένου ἐν Σιέττιν τῆς Γερμανίας ἐγένετο μετὰ μεγαλοσπερείας. Τὸ κατὰ κράτος τοῦ πλοίου ἦτο πολυτελεῶς κεκοσμημένον δι' ἀνθῶν καὶ σημαίων.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν προσκεκλημένων ὀρχηστρῶν ἐτέλεσε τὸν ἀγαθὸν καὶ ἐρρητίως δι' αὐτοῦ τὸ φέρεται σκάφος μεθ' οὗ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπήγγελε λόγον Ἑλληνιστῶν ὡραῖον.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Γρακαβῆ.

Ἐἰς φιλοξενῶν χώρων καὶ εἰς τὸ περιώνυμον τοῦτο νεώριον ἐτίσθη ὡ ἐπερίφρανον πλοῖον, καὶ σπεύδει ἡδὴ πρὸς τὸ φυσικὸν του στοιχείου.

Διασχίζον προεχθὸς τὰ κύματα, ἐλευφρὸν ὡς πτηνόν, θὰ καταπλεύσῃ εἰς τὰς γλαυκάς ἐκεῖνας θαλάσσας, αἵτινες ἀπὸ τριχίλων ἐτῶν καλῶς γνωρίζουσι τοὺς προκλινοῦσας σου.

Ἐκεῖ φλοισβοῦσιν ἀέροι τὰ κύματα τὰς περιδύσους λέξεις «Σαλαμίς» καὶ «Μικαλή» ἐκεῖ γραφουσὶν ἀκόμη αἱ ἀστρακαὶ εἰς τὸν ὀρίζοντα τὰ περιπλοπὰ ὄνοματα «Μιούλλης» καὶ «Καίρη»: ἐκεῖ θὰ μύθῃσιν ὅτι ἡ περικοσμοῦσι σε πολυφίλητος σημαία ἀνῆκει εἰς ἕδρας ναυτῶν, ὅπερ ἀπὸ τῶν

πυραρχαίων χροῖον ἐγνώρισε καὶ ἡγάγησε τὸν ἀτῆρητον πόντον.

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης
Ἐπιπέτης καὶ Ἐπιπέτης

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἀνάκλησις

Μητροπολίτου Πελαγονίας.

Ἐκ Κ)πόλεως τηλεγραφοῦσιν Βιέννην ὅτι προσωπικῶς ἐξέφρασε Σουλτάνος τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ὁ Βιτωλίου Μητροπολίτης ἀνακλήσῃ μετὰ τοῦτο ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Θρόνου συνήλθῃ εἰς ἕτακτα συνέδριον καὶ ἀποφάσῃ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Μητροπολίτου Κυρίου Ἱ. κείμ Φοροσούλου.

Τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον γέλλον διὰ τακρίνου πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀνάκλησιν ἐφάραξε τὴν λύσιν αὐτοῦ διὰ πάσας τὰς ἀδίκους ἐναντίου διαπραποῦς ἱερῶν συκοφαντίων καὶ τὴν ἀπομικρύνσιν του ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου Μουασητρίου, πον καθωδήγει τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτοῦ ποιμνιον εὐλαβοῦμενος πάσας τὰς διατάξεις τῆς Πολιτείας.

ΚΡΗΤΗ-ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ ἔγκρισις καὶ σοβαρὰ ἐβδομαδιαία ἐφημερίς «Θεατῆς» (Spectator) ἐκ Λονδίνου ἐγραψεν ἐσχάτως ὅτι τὸ πρόσφατον ταξείδιον τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου εἰς τὴν Ἑλλάδα παρέσχεν ἀφορμὴν ἀνακινήσεως τοῦ κρητικοῦ ζητήματος καὶ ἀνταλλαγῆς συμβαδῶν περὶ τοῦτου σκέψεων.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἡ Ἀγγλία πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐχῇ ἀσφαλῆ λιμένα ἐπὶ τῆς Μεσογείου καὶ ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον τῆς Αἰγύπτου, θὰ κατολάβῃ τὸν λιμένα τῆς Σούδας.

Ὡς ἀντιστάθμημα τῆς παραχωρήσεως ταύτης, παρέχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα ὅπως ἀποστείλῃ στρατιωτικὴν δύναμιν, ὀρισθησομένη ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, ἧτις μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων, θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κρήτην.

Ἐἰν βραδύτερον ἐπιτρέψωσιν αἱ περιπέσεις θὰ γενηταὶ ἡ ἐνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τότε θὲ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος θὰ λάβῃ πῶθενὸς τὸ κῆθρον Ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου.»

ΓΕΝΟΙΤΟ!

Τῇ 26 Μαΐου ἀνεχώρησεν εἰς Κρήτην ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Λεμπέση.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική. Έτησία εν Κύπρω Σελ. 10 Έξάμηνος » » 5 Έτησία εν τῷ ἔξωτερον » 12 Έξάμηνος » » 7

Οι λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα», μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικὴν.

Έτησίαν εν Κύπρω Σελ. 14 Έξάμηνος » » 8 Έτησίαν εν τῷ ἔξωτερον » 16 Έξάμηνος » » 9

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὰ οικονομικά.

Οἱ πρόβεισι τῶν δυναμῶν ἐπέδωκαν ταῦτόσημον διακοίνωσιν πρὸς τὴν Πύλιν παραδεχόμενοι κατ' ἀρχὴν τὴν κατὰ 3% αὔξησιν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν. ἀλλ' ἀξιοῦντες τὴν ἐκπλήρωσιν προταθέντων πρότερον παρὰ τῶν δυναμῶν ὄρων—ἰδίᾳ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου, τὴν μεταρρύθμισιν τῶν τελωνειακῶν κανονισμῶν καὶ τῆς μεθόδου τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, τὴν ἀναστολὴν τῶν κανονισμῶν περὶ ἀποθηκείσεως πετρελαίου, τὴν παροχὴν ἐγγυήσεων διὰ τὴν δικαίαν συλλογὴν τῶν δασμῶν καὶ τὴν παραχώρησιν τοῦ περισεύματος ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας εἰς τὴν Μακεδονίαν πρὸς πληρώσιν τοῦ ἐλλείμματος ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ. Ἐν τέλει αἱ Δυνάμεις ὄρισαν ἑπταετὴ τὴν διάρκειαν τῆς φορολογικῆς αὐξήσεως.

ΣΕΡΒΙΑ

Οἱ βασιλοκτόνοι.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἐξέδωκεν Οὐκάζιον θέτον εἰς ἀποστρατεῖαν τοὺς παρῖους ἐνόχους ἐν τῇ δουλοφονίᾳ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιτρέψῃ διὰ τὰς συνωμοτίας ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς τὴ συντάξει αὐτῶν τὴν εἰς ἀκέραιον πληρωμὴν τοῦ βαθμοῦ τῶν ὡς ἀναγνώσιν τῆς ἰκνουσίας ἀποστρατείας τῶν. Ἐλπίζεται ὅτι μετὰ τὴν εὐπρόσδεκτον ταύτην λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν συνωμοτῶν, οὐδὲν πλέον κολύει τὴν Μ. Βρετανίαν, ὡς ἀνανώσῃ τὰς προτέρας ἀγαθὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν Σερβίαν.

ΙΤΑΛΙΑ

Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐν Ἰταλίᾳ ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς:

- Γιοιττιν, Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Τιττόνι, τῶν Ἐξωτερικῶν. Γκάλλο, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Δημ. Ἔργων. Ματζοράνα, τοῦ Ἐπαιδοφυλακίου. Μασσιμίνι, τῶν Οἰκονομικῶν. Στρατιγγὸς Βιγκάνο, τῶν Στρατιωτικῶν. Νάσσαρχος Μιραπέλλο, τῶν Ναυτικῶν. Φουσινάτο, τῆς Παίδεως.

Κόκκο Ὀρτου, τῆς Γεωργίας. Στάνξερ, τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφείων.

Αἱ ἔφοροι τῶν ἐγκαινίων τῆς Σάραγγοσ τοῦ Σιμπλὸν ἐπανηγουρίσθησαν ἐν Μεδιολάω διὰ τῆς ἀφίξεως τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας ἐκ Brigue, ἧς ἐπέδαινετο Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Συμπολιτείας καὶ τὰ ἐπίσημα πρόσωπα καὶ οἱ δημοσιογράφοι πάντων τῶν προσκεκλημένων ἐθνῶν.

Ὁ Πάπας Ιερωσύρησέν ἐν τέλει καθ' ἣν ἐκρήχθησαν ἅγιοι δεκαεὶς Κορμηλιτῆδες μοναχὰι αἰτίτες εὐχῶν τὸν βασιτὴν ἐν Κομηλιῇ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1791 ἐπὶ τῆς Τρονοκρατίας.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Οἱ γάμοι τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου μετὰ τῆς Πριγκίπισσας Ἰνα.

Τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῶν γάμων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πέμπτη 18)31. Ἡ Πριγκίπισσα Βικτόρια (ἄλλως Ἰνα) ἐλαύνει ἐκ τοῦ ἀνακτόρου Ἐλ—Πάρδο, ἀλλάσσει περιβολὴν αὐτὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς, εἰς δύο διακεκριμένας ποιμὰς ἐλαύνουσιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἰερωνύμου. Τῆ 11 30 π. μ. οἱ γάμοι.

Τῆ 11 30 μ. μ. ἐπάνοδος εἰς τὸ Ἀνακτορον. Τὴν ἐσπέραν γενικὴ φαταγώγησις καὶ πυροτεχνήματα.

Παρασκευὴ 19)1 Ἰουνίου.—Συμπόσιον πρὸς τοὺς Πρίγκιπας, Πρόδεις καὶ ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους, συνοδευόμενον μετὰ Διπλωματικῆς δεξιώσεως.

Σάββατον 20)2 Ἰουνίου.—Μετὰ μεσημβρίαν, ἐπίσημοι Ταυρομαχία. Ἐσπέρα χορὸς ἐν τῷ Ἀνακτόρω.

Κυριακὴ 21)3 Ἰουνίου.—Ἐπίσημος λειτουργία ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῶν Ἀνακτόρων. Ἐσπέρα πανηγυρικὴ παράστασις ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ.

Δευτέρα 22)4 Ἰουνίου.—Μεγάλῃ στρατιωτικῇ ἐπιθεώρησις. Ὁρχηστρικὴ συναυλία ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Τόρος. Χορεσπερὶς τελουμένη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης—Δηρῶν—Νοῦνεζ.

Τρίτη 23)5 Ἰουνίου.—Ἐσπέρα Νυκτερινὴ μεγάλη στρατιωτικὴ ἀποχώρησις πρὸ τῶν Ἀνακτόρων.

Τετάρτη 24)6 Ἰουνίου.—Ἀνθοβολία. Συμπόσιον ἐν τοῖς Ἀνακτόροις πρὸς τὰς Ἰσπανικὰς ἀρχάς.

Πέμπτη 25)7 Ἰουνίου.—Συμπόσιον εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

Παρασκευὴ 26)8 Ἰουνίου.—Μετὰ μεσημβρίαν, Ὑποδοχὴ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Ἐσπέρα, χορὸς ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ.

Εἰς τὸ ἀνωθι πρόγραμμα οἱ ἀναρχικοὶ προσέθηκαν τὴν ἐκρηξίν μιᾶς βομβας, ἥτις ἐρηφίθη ἀπὸ τοῦ τρίτου ὄρφου οἰκίας τινὸς περιεπιγμένη ἐν ἀνωδοσίῳ. Ἡ βόμβα ἐξεργράγη μεταξὺ τοῦ πρώτου ζεύγους τῶν Ἰππῶν καὶ τῆς ἀμάξης φονεύσα τούτους, εὐγενεῖς τινὸς καὶ τινὸς στρατιώτης οὐδαμῶς δὲ βλάβασα οὓς νεονύμφους βασιλεῖς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἡ ΔΕΥΚΩΣΙΑ, 34 ΑΓΟΡΑ ΚΥΚΚΟΥ 34 Ἐν Λευκωσίᾳ

Ἐρωδιασμένον διὰ καινουργῶν καὶ κομψῶν τυπογραμ. χαρακτηρῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν μετὰ φιλοκαλίας, εὐθηνίας, ταχύτητος, ἀκριβείας, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, Ἀγγλικῇ, Γαλλικῇ καὶ Ἰταλικῇ γλώσσῃ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Table with columns: Εἰσπράξεις, Πληρωμαί, Ὀλικόν. Includes financial data for the year 1904.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΤΝΑΚΤΕΑ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Table with columns: Αὐθαί, Λαθεῖν, Ὀλικόν. Includes financial data for the year 1904.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Table with columns: Ἐνεργητικόν, Παθητικόν, Ὀλικόν. Includes financial data for the year 1904.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας Γ. Ἐλευθεροβίτης χρηματάρχου Γ. Γεωργιάδης ἐμπορορραπίτης

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Λαμβάνοντες τὴν τιμὴν νὰ κατασκευάσωμεν γνωστὴν τὴν ὑποφανόμενον ἐπιθεώρησιν τῆν λεπτουργικὴν καὶ ἔυλογητικὴν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Βιομηχανικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθνικοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἐργασθεὶς εὐδοκίμως εἰς τὰ ἀριστὰ ἐπιτελεσθέντα καὶ ἔυλογητικὰ ἐργαστάσια Ἀθηνῶν, ἀναλαμβάνομεν τὴν κατασκευὴν τέμπλων, ἐπιπέδων παντοῦ εἴδους καὶ ρυθμοῦ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆ 29 Ἀπριλίου 1906. Ἀγαθοκλῆς χ' Σάββα Γεωργίου Κυριακοῦ Τελλεμαχῶρος

ΒΕΡΙΝΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἡ ΔΑΔΗΘΟΣ

ΕΝ ΛΑΠΗΘΩ.

Ἀπὸ τῆς 1ης προσηχῶς τοῦτου ἔρχεται τὴν ἐργασίαν τοῦ νεοσύστατον ἐν Λαπθῷ Ξενοδοχείον ὑπὸ τὴν ἐπιμελησίαν

Ἡ ΛΑΠΗΘΟΣ

εἰς τὴν εὐκτατον καὶ εὐρύχωρον καὶ εὐθέρον οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Ν. χ' Παροσευῶ, κειμένη παρὰ τὴν ἀγορὰν

Κυρηναίος—Μορφου εἰς γραμματικῶν καὶ πάντοτε χροσζομεταν τοποθεσίαν.

Ἡ ἐπιτελεσις ἀπασα καὶ αἱ κλίνας καὶ κλινοστρωματὰ εἰσι καινουργεῖς, ἡ δὲ διέδουσις ὑπὸ τὴν γνωστὴν ρεκτὴν ἕνεσθῶν ἐν Κυρηναίᾳ κ. Θεοδ. Παπαγεωργίου ἐγγράφει ὁμοτισίαν καὶ καθαρῶς ἀσπιδίαν ἀμειψίαν, μαγειρίαν δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ἀλλοτὴν ὑπηρεσίαν ὡς εἰρηνοποιεῖται.

Οἱ βουθέμενοι νὰ διαθερίσωσιν εἰς τὴν λαμπρὰν ἐκείνην ἐξοχὴν παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιήσωσι τούτο ἐγκριτικῶς πρὸς τὴν διευθυνσιν πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ καὶ εὐαρίστου διαμονῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Table with columns: Σίτος, Κριθή, Βρώμη, Ὄροδος, Ἄνισον, Ἀνίσπος, Κορυκία, Σταρμαθρ, Ἐβραταί, Γεωμήλα, Κρόμμυα, Ἐλαια, Βάμβαξ, Μαλλία, Οἶνοι, Κοιμανδρία, Ρακὴ σούμα, Κορυκία.

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ Ὄρουα δι' Ἁγ. γλίς ὁ σάκος γρ. 210 Σάκχαρον » » 280

ΤΥΠΟΙΣ «ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ» ΕΜΡΑΙΜ—Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ καὶ Σίος